Historie SV Enter (1922-2010).

Staand v.l.n.r.: M. Otten (Lubs Mans), A. Kerkhof (Toon'n Ab), M. Meesters (Stoffer Meriens) en H.H. Otten (Klokk'n Stele). Knielend v.l.n.r.: J. Kamphuis (de Kamp), J. Kerkhof (Toon'n Jan), Jans Busger op Vollenbroek (Boertjes Jans). Voor v.l.n.r.: G. Otten (Lubs Gerrat), G. Rutenfrans (Stoffer Gerre), H. Lammertink Sr. (Lubs Hendrik), H. Lammertink Jr. (Lubs Harm) en H. Roetgerink (Boon´n Harm).

Enters eerste elftal, foto uit 1922. Shirts rood en broeken zwart. 'Die rode shirts hebben we maar 1 jaar gedragen', zei Jans Busger op Vollenbroek (Boertjes Jans). 'Jans van Otten (Ottenbats Jans) staat niet op deze foto maar speelde wel vanaf het begin mee.' 'n Bessn voetballer? Nou dat was Lubsharm. Den was nog junger as ikke mer dat was wal meteen'n bessen. Den heft ok 't lengst vol eheuln. Den speul'n in de veertiger joarn ok nog met. En dan Boon'n Harm, den kon merakels scheet'n.'

Al voor de oprichting van de huidige SV Enter speelden de katholieke jongens uit Enter in de patronaatsclub Concordia. Gespeeld werd op een terrein bij Lubs 'n Waterhook' en ook toen droegen we al de kleuren rood-wit. De drang om een echte club op te richten, die was aangesloten bij de voetbalbond, werd echter steeds groter. Er moest in competitieverband gespeeld worden. Op initiatief van de heer Smithuis, destijds eigenaar van Hotel De Adelaar, werd op 1 september 1922 E.V.V., Enterse Voetbal Vereniging, opgericht. De heer Smithuis, afkomstig uit Hengelo, werd tot voorzitter benoemd; de heer Hendrik Pluimers (Fabrieks Hinne) tot secretaris-penningmeester en de heren Mans Roetgerink (Boon'n Mans), Mans Otten (Klokk'n Steile) en Jan Mulder (Stalhaarms Jan) vertegenwoordigden verder het bestuur.
E.V.V. sloot zich aan bij de R.K.U.V.B. en werd geplaatst in de 2e klasse D. Men had in die afdeling maar drie elftallen en speelde daarom een dubbele competitie samen met PH 3 en Almelonia 2.
Hendrik Pluimers, de grote pionier in een dubbele taak in de E.V.V., zorgde ervoor dat de vereniging in haar jonge bestaan groeiend en bloeiend opgang maakte. Het was ploeteren en werken geblazen in dit prille bestaan, de tijden waren moeilijk. Sommige spelers konden zelfs geen cent contributie betalen, om nog maar niet te spreken over reiskosten.
In de R.K.U.V.B. werd in de twintiger jaren strijd geleverd met clubs als PH, Almelonia, Rood Zwart, Achilles '12, HAC (HSC), NEO, DOS '19, Quick '20 en Golto. Het voetbal op zondag was zo ongeveer dagvullend. Er waren voor die tijd grote afstanden te overbruggen en dat geschiedde meestal per fiets en aan het stuur bungelden dan de voetbalschoenen. Later werd, vooral bij slecht weer, gebruik gemaakt van de vleeswagen van Lammertink. Dan ging het met de wagen volgeladen zingend naar de tegenstander en na afloop weer terug naar Enter.
De eerste jaren werd er dus gevoetbald bij Lubs in 'n Waterhook'en ondanks de voetbalvreugde , het redelijk bespeelbare veld en de zeer natuurlijke omgeving, werd er toch wel uitgezien naar een beter speelveld wat centraler gelegen was in het dorp. Dat lukt in het jaar 1927. Het kerkbestuur en de fa. Roetgerink boden E.V.V. een terrein aan gelegen achter de Rooms Katholieke kerk. Dat had ook tot gevolg dat vanaf die tijd Café Roetgerink het clubhuis voor de vereniging werd.
Tijdens de crisisjaren (1932-1945) was het pastoor Heimerikx die uitkomst moest brengen vanwege de precaire financiële situatie. In een schrijven aan alle parochianen deed hij een ernstig beroep om in het belang van de 'katholieke zaak' een bijdrage voor de noodlijdende club te geven door 'weldoener' voor 10 cent per week, 'donateur' voor 5 cent per week of 'begunstiger' voor 1 gulden per jaar te worden. De parochianen gaven met gulle hand en Enter bleef bestaan.
In de periode 1945-1950 streed Enter vaak in de bovenste regionen tegen RV, RKSV, Wierden, Bornebroek en Markelo in de 2e klasse onderafdeling van de KNVB. Vooral de wedstrijden tegen RKSV uit Rijssen waren in die tijd onvervalste toppers en derby's.
De succesvolle seizoenen volgden in de periode 1950-1952. Het eerste grote succes was het kampioenschap in 1951. Op een stralende zondag in mei werd voor ruim 4.000 toeschouwers de beslissingswedstrijd Enter-RKSV gespeeld op het terrein van RV. Enter won in de verlenging verdiend met 2-1. Ook in het daarop volgende seizoen speelde Enter zijn beste voetbal. Nadat RSC uit Rossum al formeel kampioen was kwam er onverwacht een beslissingswedstrijd vanwege een kwestie met een ongerechtigde speler. Na 45 minuten voetballen keek Enter tegen een 2-0 achterstand aan. Maar in de rust wisten trainer Roelf de Vries en voorzitter Frans Heering de spelers zodanig te motiveren dat de achterstand werd omgebogen in een 3-2 overwinning. Groot feest op het sportpark van Tubantia in Hengelo, Enter promoveerde voor het eerst naar de 'echte' KNVB.
Na 42 jaar voetballen 'achter de kerk' verhuisde SV Enter in 1967 naar sportpark 'De Krompatte'. Een werkelijk fantastisch sportpark in die tijd. In 1977 werd de tribune met kleedkamers gerealiseerd.
Van 1952 tot 1977, precies 25 jaar, speelde ons 1e elftal in de 4e klasse KNVB. Seizoen 1976-1977 werd een waar rampseizoen voor

Foto uit 1952. Met dit elftal werd het kampioenschap behaald waarmee de promotie naar de 4e klasse KNVB werd afgedwongen. Voor v.l.n.r. : Gerrit Rutenfrans, Herman Lammertink, Jan ter Morsche en Johan Kuipers. Midden: Gerrit Freriksen, Marius Homan, Henk Philippi. Achter: Gerrit Kuipers, Gerard Brandriet, Jan Kerkhof en Jo Philippi.

Verder op deze foto de volgende 'bobo's' v.l.n.r.: Gradus Kamphuis, Gerard ten Berge, Hans Kerkhof, Hendrik Pluimers, Wolter van Wezel (trainer), Martinus Heering, Graads Otten, Gerard Rutenfrans en Hendrik Krake. Geknield: pastoor G.B. van Dijk, kapelaan Morren, Roelf de Vries (trainer) en voorzitter Frans Heering.

sv enter 4 pag historie .indd 2-3 25-06-2010 11:18:46

Met dit elftal behaalde Enter in 1993 het kampioenschap in de 4e klasse. Achter v.l.n.r.: Bert Boes (trainer), Erwin Lammertink (niet herkenbaar), Marcel Geels, Robert Slaghekke, Pedro Bomers, Henk Olde Olthof (grensrechter), Alfons Asbroek (leider), Gerard Geels, Frank Geels, Wouter Roetgerink, Stefan Heering, Erwin Geels. Voor v.l.n.r.: Martijn Veldhuis, Ardjan Brandriet, Eddy Nitert, Wilfried Kuipers, Richard Geels en Richard Schreijer.

SV Enter, zowel het 1e Als 2e elftal konden degradatie niet ontlopen. En ook het volgende seizoen bracht opnieuw een degradatie voor het 1e elftal, dit betekende dus degradatie naar het laagste niveau, 2e klasse TVB. Gelukkig werd SV Enter in 1979 overtuigend kampioen en promoveerde weer naar de 1e klasse TVB. Het duurde vervolgens tot het seizoen 1984–1985 voordat opnieuw promotie naar de 4e klasse KNVB afgedwongen kon worden.
In de jeugd kon toen al geconstateerd worden dat er een prima lichting aan zat te komen die nog een of twee niveaus hoger zou moeten kunnen spelen. We moeten dan denken aan namen als Gerard, Erwin, Richard en Marcel Geels, Eddy Nitert, Wilfried Kuipers, Jan Otten, Richard Schreijer, Robert en Patrick Slaghekke en Frank Geels.
In 1993 werd dan eindelijk de promotie naar de 3e klasse bewerkstelligd. Op 2e paasdag werd er thuis met 2–0 gewonnen van Langeveen door doelpunten van Erwin Lammertink en Wilfried Kuipers en was Enter onbereikbaar voor de concurrentie.
Het seizoen 1995–1996 is ongetwijfeld het meest merkwaardige seizoen dat Enter 1 heeft meegemaakt. Het hele seizoen lang ongeslagen en toch geen kampioen, met nog 5 wedstrijden te gaan en 6 punten voorsprong kon het eigenlijk niet misgaan. Maar Rigtersbleek trok uiteindelijk aan het langste eind en Enter speelde daarna nog een beslissingswedstrijd tegen Kon. UD op het terrein van ABS Bathmen welke met 2–1 werd verloren. Geen 2e klasse dus!
Daarna speelde Enter nog enkele jaren in de 3e klasse. In 2001 degradeerde Enter na 8 seizoenen 3e klasse weer naar de 4e klasse. In het seizoen 2005–2006 wist Enter nogmaals de promotie naar de 3e klasse af te dwingen. Thuis werd met 2–0 gewonnen van Luctor door twee treffers van Harold van Coesant.
Helaas duurde het verblijf in de 3e klasse slechts een seizoen. Het laatste aansprekende resultaat van onze hoofdmacht ligt ons allen nog vers in het geheugen. Afgelopen voorjaar werd op 'De Krompatte' de allesbeslissende wedstrijd voor promotie tegen ZVV'56 uit Apeldoorn gespeeld. Helaas kon de jonge ploeg (nog) geen promotie afdwingen. Maar we zien de komende seizoenen met veel vertrouwen tegemoet en verwachten in de nabije toekomst zeker weer goede sportieve resultaten te behalen.

Met dit elftal werd in 2006 kampioen in de 4e klasse. Achter v.l.n.r.: Jorg Weijers (materialen), Harold van Coesant, Rob Rutjes, Maikel Krake, Patrick Rensen, Jeroen Nijhof, Alfons Asbroek (leider), Erwin Geels, Niek Averdijk, Frank Borgerink, Bennie Berends (verzorger), Harry Spenkelink (grensrechter). Voor v.l.n.r.: Jordy Lammertink, Rene Nijenhuis, Andor Kolenbrander, William Breukers (trainer), Marcel Geels, Richard Geels, Arno Knaapen en Justin Alink.

De wedstrijd tegen Ajax.

De spelers van Enter v.l.n.r. Robert Brinks, Frank Geels, Robert Slaghekke, Jan Otten, Marcel van Oosterwijk, Hans Polko, Wim Rutgers, Richard Schreijer, Lucien Brinks, Gerrit Ekkelboom, Ben Leushuis (scheidsrechter), Wilfried Kuipers, Willy Scherphof, Andre Rutjes. AJAX: Robby de Wit, Rob Rijnink, Ronald Koeman, Peter Boeve, Johnny van 't Schip, Sonny Silooy, Walter Meeuws, Arnold Muhren, Gerald Vanenburg, Frank Rijkaard en Stanley Menzo.

Op dinsdag 16 juli 1985 speelde ons eerste elftal op 'De Krompatte' tegen het grote Ajax. Het werd, ondanks een 0–11 nederlaag, een leuke wedstrijd, gezellig sfeertje en 3.500 bezoekers. De Twentse Courant schreef daags erna: *Toen we na de wedstrijd aan Johan Cruyff vroegen of hem nog Enter spelers opgevallen waren uitte hij grote waardering voor dat keepertje. Erwin Geels was toen 16 jaar. 'Die middenvelder Slag...eh?' Slaghekke (Robert)?' ' Juist, die speelde ook sterk. En dan die met dat kontje, de naam ben ik vergeten. Die liet Walter (Meeuws) een paar keer de verkeerde kant op lopen.' Dat zal Richard Schreijer geweest zijn.*

Een bewonderende blik van de Maestro. Erwin Geels, 16 jaar destijds, heeft zojuist een bal uit de kruising geplukt. 'Tof keepertje.' Aldus de grootmeester. Maar bij 10 andere gelegenheden moest Erwin capituleren. Gerrit Ekkelboom mocht nog een keer 'vissen'.